

ПОЧАСНИ ДОКТОР УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ

Др Стенли Голдсмит

Медицински колеџ Вејл Корнел, Њујорк, САД

(*Stanley Goldsmith M.D., Weill Cornell Medical College, New York, USA*)

Биографија

Стенли Голдсмит је међународно признати специјалиста нуклеарне медицине, истраживач, аутор и наставник.

Др Голдсмит је сертифициван од стране америчког одбора као специјалиста интерне медицине, субспецијалиста ендокринологије и метаболизма и специјалиста нуклеарне медицине. Његова стручност и допринос у медицини су потврђени избором у члана Америчког колеџа лекара, као и члана Америчког колеџа за кардиологију, на основу његових истраживања и публикација у области нуклеарне кардиологије. Такође је члан Америчког колеџа специјалиста нуклеарне медицине и члан Америчког удружења за нуклеарну медицину и молекуларни имиџинг. Више од 20 година се налази на листама „Најбољи лекари Америке“, „Ко је ко у Америци“ и „Најбољи лекари у онкологији“.

Др Голдсмит је дипломирао на Универзитету Колумбија 1958, где је студирао хемију и пре-медицинске науке. Студије медицине комплетирао је 1962. године на Државном универзитету у Њујорку *State University of New York Downstate Medical Center*, а потом је стажирао на интерној клиници у болничком центру *Kings County Hospital Center*. Након одслужења војне службе као капетан Медицинског корпуса у Немачкој, вратио се у *State University of New York Downstate Medical Center* у Бруклину, држава Њујорк, као шеф специјализаната интерне медицине. Током специјализације, поред дужности на клиници, био је активан у раду на радиоимуно испитивању пептидних хормона и користио ову технику за описивање циркадијанског ритма излучивања хормона раста у човеку и утицаја фреквенције храњења на излучивање инсулина и хормона раста код људи. Своју специјализацију и истраживање у области ендокринологије и метаболизма је касније наставио у другој болници *Mt. Sinai Medical Center* у Њујорку, а потом као истраживач са *Roslyn S. Yalow* и *Solomon A. Berson*, у болници *Bronx Veterans Administration Hospital*. Користећи технику радиоимуноанализе коју су развили др *Yalow* и др *Berson* (а за коју је *Yalow* 1977. добила Нобелову награду за медицину), др Голдсмит је вршио истраживања у области физиологије излучивања инсулина, утицаја излучивања хормона раста на осетљивост инсулина, значаја хиперинзулинемије и присутности Проинсулина у крви пацијената са туморима који луче инсулин.

Године 1969. др Голдсмит је изабран за директора нуклеарне медицине на Одељењу за радиологију као и за помоћног директора за ендокринологију у Медицинском центру *Nassau County Medical Center*, са делом радног времена и на радиолошком одељењу у болници *SUNY Stony Brook*.

У то је време публиковао иновативне студије о Сцинтимамографији и Нуклеарно томографском имиџингу. Године 1973. вратио се у болницу *Mt. Sinai* где је постављен за директора Одељења за физику и нуклеарну медицину „*Andre Meyer*“ на коме уводи нуклеарну кардиологију и изводи први стрес тест у перфузионој сцинтиграфији миокарда у области Њујорк. Године 1992. постављен је за

клиничког директора Службе нуклеарне медицине у болници *Memorial Sloan-Kettering Cancer Center* у Њујорку. Године 1995. постаје директор Одељења за нуклеарну медицину на Одељењу за радиологију у болници *New York Presbyterian Hospital / Weill Cornell Medical Center* у Њујорку где ради и као професор радиологије. У то време је увео ПЕТ и ПЕТ/ЦТ снимање у дијагностици онколошких болести, као и ПЕТ снимање у кардиологији и процени неуро-психијатријских поремећаја, укључујући Алцхајмерову болест, Паркинсонову болест и епилепсију. Поред тога, развија и клинички и истраживачки програм у циљаној радионуклидној терапији за лимфоме, болести штитасте жлезде, карцином простате, неуроендокрине туморе и карцином панкреаса. Године 2013. др Голдсмит постаје директор емеритус на свом одељењу и наставља рад као професор радиологије на Медицинском факултету *Weill Cornell Medical College*.

Др Голдсмит је написао више од 180 радова и преко 40 поглавља у књигама и радио ревизију чланака у медицинској научној литератури. Поред нуклеарне кардиологије, дијагностике и лечења карцинома и ендокриних поремећаја, међу првима је био и истраживач и предавач у области денситометрије костију, упалним и инфективним стањима и области СПЕЦТ/ЦТ и ПЕТ/ЦТ. Као председавајући или члан Одбора за писање *Водича о дијагностици и лечењу карцинома штитасте жлезде*, *Водича за хипертиреозидизам*, *Водича за дијагностику и лечење неуроендокриних тумора* и *Водича за Сцинтимамографије*.

Др Голдсмит је био главни уредник америчког часописа *Журнал нуклеарне медицине* и ко-едитор пет уџбеника: *Нуклеарна онкологија* (2001; Lippincott Williams & Wilkins), *СПЕЦТ/ЦТ Хибрид Имиџинг у клиничкој пракси* (2006; Taylor & Francis), *ФДГ ПЕТ / ЦТ у клиничкој онкологији* (2012; Springer), *Нуклеарно-медицинска терапија* (2012; Springer) и ново издање *Нуклеарна онкологија* (2013; Lippincott Williams & Wilkins). Радио је као консултант и предавач за област циљана радионуклидна терапија у ИАЕА-е у Бечу. Као предавач у оквиру Светског удружења за радионуклидну терапију WARMTH је у 201. и 2017. години учествовао на конгресима.

Др Голдсмит је примио бројне награде и почести. Радио је као председник Америчког удружења за нуклеарну медицину, председник Савета за онкологију и терапију тог Удружења, као члан Ендокриног друштва, Америчког кардиолошког колеџа, Америчког удружења за унапређење науке, Радиолошког друштва Северне Америке, као председавајући Одељења за нуклеарну медицину Њујоршке академије медицине, члан-оснивач НАНЕТС-а (Северноамеричко друштво за неуроендокрине туморе) и као директор (и благајник) Америчког одбора за нуклеарну медицину. Истовремено је обављао дужности и на државним позицијама: у Државној комисији за одлагање радиоактивног отпада у Њујорку (8 година), америчком Саветодавном одбору за лекове за храну и лекове, САД и у Комисији за нуклеарне регулативе. Био је директор америчког одбора за нуклеарну медицину (6 година); добио је награду *DeWitt Clinton Award* од Њујоршког државног масонског реда.

Др Голдсмит је значајно допринео развоју нуклеарне медицине у Србији, јер је током протеклих година омогућио боравак и едукацију наших лекара у болницама у Америци (*New York Presbyterian Hospital* и *Mt. Sinai*, Њујорк). Са др Михаиловић учествовао је као ко-аутор у бројним публикацијама и то у стручним радовима публикованим у врхунским страним часописима, поглављима у књигама и страним монографијама, а омогућио је и чланство наших лекара у Америчком удружењу нуклеарне медицине.

У Новом Саду је одржао бројна предавања: на Институту за онкологију Војводине у Сремској Каменици „Рак штитне жлезде и лечење радио-јодом“ (2005); на Медицинском факултету у Новом Саду „Радиоимунотерапија не-Ходжкиновог лимфома“ (2006), а 2007. године је изабран за гостујућег професора на Медицинском факултету у Новом Саду. На међународним конгресима у Новом Саду учествовао је као предавач по позиву неколико пута. Др Голдсмит је члан уредништва часописа *Архива онкологије* дуги низ година.